

Kateřina Vodičková 363924

Zkouška 9.1.2014 – Odborný překlad II

Pokud chceme být objektivnější, mohli bychom nanejvýše říci, že to, co se nazývá „stylem“ ve sportu je především projev osobitého a jedinečného talentu, který kombinuje obecná technická pravidla a opakující se postupy typické pro danou osobu (nečekaná zrychlení u fotbalisty, specifické užívání backhandu u tenisty atd.). Když se tento talent ideálním a harmonickým způsobem sjednotí s tělem a s životními zkušenostmi, je pro veřejnost snadné vytvořit z toho ontologickou kategorii. Taková kategorie vychází z jednotlivce, aby se nakonec stala hromadným vzorem. Lidé mluví o „Ribéryho stylu“ a o dalších takových. Slovo *styl* jde zde pro vyjádření výkonu na hřišti, ale také osobního příběhu a smýšlení hráče – nebo alespoň takového příběhu a smýšlení, ve které veřejnost věří nebo které se snaží vytušit podle projevených náznaků. Například může jít o těžké dětství Francka Ribéryho v Boulogne-sur-Mer, o nepřehlédnutelnou jizvu na jeho tváři, atd. „Styl“ se stává klíčem, který otvírá dveře ke všem významům, jak sémiotickým tak estetickým.

„V tomto finále se střetly dva rozdílné styly. Agassi, který hraje na polovině hřiště s geometrickou přesností a se schopností vražedného zrychlení, proti Samprasovi, který hrozivě útočí už svým servisem, ale který umí stejně dobře odrazit i ten soupeřův. Okázalý a otevřený Agassi proti Samprasovi, který si nechává své jednání i postoj pro sebe.“

výborně –

A